

تاریخچه مختصری از نقطه و علامت گذاری قرآن

سوالات ابتدایی درس

۱. شیوه کتابت زمان بعثت پیامبر ﷺ چه فرقی با کتابت امروزه داشت؟
۲. چرا حتی بعضی از فضحای عرب در خواندن قرآن به اشتباه می افتادند؟^۱
۳. اولین کسانی که برای صحیح خوانی قرآن کریم قدم هایی را برداشتند چه کسانی بودند؟
۴. به ترتیب بیان کنید که چه اقداماتی برای صحیح خوانی قرآن در آن دوران صورت گرفت؟

شروع درس

در زمان بعثت پیامبر اکرم ﷺ کتابت عرب به شکل کاملاً ساده ای صورت می گرفت به طوری که اصلاً خبری از حرکات و تشدید و سکون در کتابت شان نبود و حتی حروف شان دارای نقطه هم نبود. وقتی پیامبر ﷺ به رسالت برگزیده شدند، کاتبان وحی قرآن را به همان رسم الخطی که در آن زمان رایج بود می نوشتند. در آن زمان مشکلی از لحاظ صحیح خواندن نداشتند، چرا که هم تلفظ صحیح را از پیامبر ﷺ می شنیدند و هم اینکه در صورتی که در تلفظ کلمه ای شک می کردند از خود پیامبر ﷺ می پرسیدند. پس از مدتی که اسلام گسترش یافت و اقوام غیر عرب نیز به اسلام روی آوردند، از آنجا که با زبان عربی آشنا نبودند، نمی توانستند قرآن را بخوانند و حتی خود عرب ها نیز به خاطر معاشرت با غیر عرب ها به تدریج تغییراتی در سخنانشان ایجاد شد به طوری که حتی فصحا نیز گاهی در سخن گفتن اشتباه می کردند.

در این زمان امام علی (علیه السلام) به فکر افتادند و برای حفظ و نگهداری قرآن تصمیم به پایه ریزی قواعدی کردند. حضرت این قواعد را به شاگردش ابوالاسود دؤلی آموزش دادند. ابوالاسود نیز تصمیم گرفت برای تصحیح قرائت مردم، قرآن را علامت گذاری کند. او از برجسته ترین نویسندگان آن دوران کمک گرفت و از او خواست وقتی قرآن می خواند به دهانش نگاه کند و هنگام اداء هر حرف اگر لب های او حالت گشودگی گرفت، یک نقطه با رنگ قرمز بالای آن حرف بگذارد و اگر حالت افتادگی و شکستن به خود گرفت، یک نقطه با رنگ قرمز زیر آن حرف بگذارد و اگر حالت بهم پیوستگی به خود گرفت، یک نقطه با رنگ قرمز جلوی آن حرف قرار دهد. نقطه بالای حرف نشانگر مفتوح بودن آن حرف بود و به «فَتْحَه» نام نهاده شد و نقطه پایین حرف

(۱): در زبان عربی اگر مثلاً «ضرب زید» را «ضرب زیداً» بخوانید، از لحاظ ساختاری و معنایی جمله درست است ولی مشکل اینجاست که متکلم (سخن گو) معنای جمله اول را قصد کرده است نه معنای جمله دوم را. در جمله اول «زید» زننده ضربه (فاعل) است ولی در جمله دوم خورنده ضربه (مفعول) می باشد. لذا به خاطر نداشتن اعراب در رسم الخط آن زمان، حتی فضحای عرب نیز گاهی اعراب کلمات را اشتباه می خواندند و معنایی غیر از معنای واقعی قرآن را برداشت می کردند.

نشانگر مکسور بودن آن حرف بود و به «کَسْرَه» نام نهاده شد و نقطه جلوی حرف نیز نشانگر مضموم بودن آن حرف بود و به «ضَمَّة» نام نهاده شد. این علامت های اولیه برای نشان دادن اِعراب کلمات بود لذا به آن ها «نقطه اِعراب» می گفتند. مثل:

رَسُولُهُ = رَسُولُهُ - رُسُولُهُ = رَسُولِهِ

با انجام این کار صحیح خواندن تا حدی حاصل شده بود ولی هنوز مشکل تشخیص حروف متشابه باقی بود. برای برطرف نمودن این اشکال، دو تن از شاگردان ابوالاسود به نام های یَحیی بن یَعْمَر و نَصْر بن عاصِم حروف را نقطه گذاری نمودند. برای اینکه این نقطه ها با نقطه های اعرابی اشتباه نشوند، آنها را همرنگ حروف یعنی مشکی می نوشتند. به این نقطه ها از آنجا که ابهام حروف را از بین می بردند، «نقطه های اِعجام» می گویند.

بعد از مدتی نیز همین دو شخص، با نقطه های زرد یا لاجوردی برای مشخص کردن الف و واو و یایی که به صورت همزه خوانده می شدند و با نقطه سبز برای مشخص کردن همزه وصل در ابتدای کلمات، اقدام نمودند.

با انجام شدن این کارها صحیح خوانی قرآن تا اندازه زیادی حاصل شده بود ولی هنوز یک مشکل دیگر وجود داشت و آن مشکل به کار بردن رنگ های مختلف در کتابت قرآن بود. برای رفع این مشکل نیز خلیل بن احمد فراهیدی دست به کار شده و نقطه هایی که بیانگر اعراب و همزه بود را تغییر شکل داد تا در صورت یکرنگ نوشتن آنها (هم رنگ متن) بتوان تشخیص شان داد. مثلاً برای فتحه از الف کوچک استفاده کرد و ... که در درس های آینده آنها را بیان خواهیم کرد.

بعد از ایشان نیز تغییرات دیگری در رسم الخط ها صورت گرفت که هر کدام در سهولت آموزش و قرائت قرآن نقش زیادی داشتند و مورد استقبال واقع شدند ولی از آنجایی که در گذشته وسایل ارتباطی مانند امروز موجود نبود و علمای فن رابطه ای با یک دیگر نداشتند، علامت هایی که مثلاً در مغرب برای بیان نکته ای وضع می شد با مشرق تفاوت داشت و این مبدأ پیدایش تفاوت علامت های قرآنی در رسم الخط های گوناگون شد. البته لازم به ذکر است که اصل کلمات قرآنی و شیوه نوشتن آنها در همه جا یکسان می باشد و تفاوت فقط در علامت هایی است که بعدها برای سهولت در قرائت و ... وضع شده اند.

نکته پایانی این درس: اگر جایی از این درس {مثلاً منظور از الف و واو و یایی که به صورت همزه خوانده می شوند یا ...} برایتان مجهولاتی باقی مانده است، نگران نباشید چرا که این ها در درس های مربوطه کاملاً توضیح داده خواهند شد.